4-26031486-09-5r-12032026
Dosarul nr. 5r-60/2026

H O T Ă R Î R E
În numele legii

09 aprilie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lina Popescu
Grefier Ana Odainic

Cu participarea:
Agentului constatator Valeriu Storoj

examinând în şedinţă de judecată publică contestația depusă de către Uzun Radu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 27.02.2026 întocmit de agentul constatator din cadrul IP Bălți, Valeriu Storoj, și a deciziei de sancționare din 27.02.2026, în privința lui Uzun Radupentru săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La 27.02.2026 agentul constatator din cadrul IP Bălți, Valeriu Storoj, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 484047 în baza art. 242 alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că, Uzun Radu, la 16.03.2025 orele 20:20m în mun. Bălți, str. Mihail Viteazu nr. 43, fiind la volanul mijlocului de transport FORD Focus n/î *****, în timpul deplasării, schimbînd direcția de mers, nu a ținut cont de starea psohofiziologică ce influențează atenția și reacția în rezultat a derapat pe trotuar și a tamponat un indicator rutier.

Prin decizia agentului constatator din cadrul IP Bălți, adoptată la 27.02.2026, Uzun Radu a fost sancţionat pentru săvîrşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional cu o amendă în mărime de 18 u.c. echivalent a 900,00 (nouă sute) lei și 5 puncte de penalizare.

La 10.03.2026 contravenientul Uzun Radu a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 484047 și decizia de sancționare din 27.02.2026 întocmite de agentul constatator Valeriu Storoj în privința lui Uzun Radu pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242alin. (1) Cod contravențional.

În motivarea contestației a menționat că, nu este de acord cu decizia agentului constatator, deoarece aceasta a emis decizia menționată mai sus, fără a dovedi vinovăția sa în comiterea presupusei contravenții, fapt prin care s-a încălcat principiul dreptății

grantat de art.7 CCo, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Susține că nu am comis pretinsa faptă contravențională și a declarat agentului constatator circumstanțele în care s-a produs accidentul rutier și cine a condus mijlocul de transport de model Ford Focus cu numerele de înmatriculare *****, pe str. Mihai Viteazul, nr. 26. mun. Bălți.

Solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator cu dispunerea încetării procesului contravențional în privința sa dein lipsa faptului contravenției.

În cadrul ședinței de judecată contravenientul Uzun Radu, în cadrul ședinței de judecată a susținut integral contestația înaintată, solicitînd admiterea acesteia, deoarece nu a comis contravenția incriminată, or, nu el se afla la volanul mijlocului de transport ci o altă persoană care a și declarat acest fapt în cadrul cauzei penale intentate în privința sa. Astfel martorul a declarat că a condus mijlocul de transport. Solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din lipsa faptului contravenției.

Agentul constatator Valeriu Storoj în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport faptic.

Analizând și apreciind probele în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, din punctul de vedere al pertinenţei şi concludenţei, instanţa, după intima convingere, consideră necesar de a respinge contestația depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, reieşind din următoarele considerente.

În sensul art. 395 alin.(1) p.2) și (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1^1).

Potrivit alin. (1) art. 448 al Codului contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.4242alin.(8).

Conform procesului-verbal din 27.02.2026 și deciziei agentului constatator din 27.02.2026, s-a constatat comiterea de către Uzun Radu a contravenției prevăzute la art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

Verificînd dosarul contravențional, instanța a constatat că procesul-verbal cu privire la contravenție din 27.02.2026 a fost întocmit în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, ultimul refuzînd să semneze procesul-verbal

cu privire la contravenție, fapt confimat prin semnătura unui martor, iar contestația a fost înregistrată la sediul agentului constatator la data de 10.03.2026.

Astfel, instanța de jduecată constată respectarea termenului de depunere a contestației.

Reieşind din natura penală a contravenţiei, stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigenţelor instituite de art.6 § 2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) Cod Contravenţional şi prin prisma cauzei Anuşca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigaţie completă, nepărtinitoare şi obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient şi concludent pentru stabilirea circumstanţelor importante ale cauzei, determinarea existenţei faptei contravenţionale, încadrarea juridică a faptei contravenţionale şi administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 din Codul contravenţional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, data și timpul săvârșirii contravenției, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale petentului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator.

Instanța reține că au fost respectate dispozițiile legale prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, or, analizând minuțios actul contestat, instanța constată că, la redactarea procesului – verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a acordat o deplină eficiență prevederilor art.443 și art.445 Cod contravențional, consemnând în cuprinsul actului contestat toate circumstanțele cauzei care au importantă pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, iar alegațiile contestatarului sunt neîntemeiate.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

În continuare, instanţa de judecată reţine că au fost respectate dispoziţiile legale prevăzute sub sancţiunea nulităţii absolute, iar invocarea acestui fapt în contestație nu și-a găsit confirmarea.

În ceea ce priveşte temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa va reţine aplicabilitatea în speţă a dispoziţiilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Normele pretinse a fi încălcate de către contravenient sunt adresate tuturor cetăţenilor şi nu priveşte o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestor norme fiind punitiv şi preventiv, astfel încât sunt valabile garanţiile prevăzute de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe v. România, 3

aprilie 2012, §§25-26). Articolul 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la respectarea prezumţiei de nevinovăţie, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională..

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din acelaşi Cod, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Potrivit art. 242 alin. (1) Cod contravențional, încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În contextul normei menționate supra, instanța de judecată stabilește că, la 27.02.2026, ora 12:45 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți Valeriu Storoj, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 484047, prin care Uzun Radu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 18 unităţi contravenţionale, ceea ce constituie 900 lei, cu aplicarea a 5 (cinci) puncte de penalizare.

Agentul constatator a reținut în sarcina lui Uzun Radu precum că el, 16.03.2025 orele 20:20 în mun. Bălți, str. Mihail Viteazu nr. 43, fiind la volanul mijlocului de transport FORD Focus n/î *****, în timpul deplasării, schimbînd direcția de mers, nu a ținut cont de starea psohofiziologică ce influențează atenția și reacția în rezultat a derapat pe trotuar și a tamponat un indicator rutier.

Agentul constatator indică că, prin acțiunile cet Uzun Radu, au fost încălcate punctele 45 alin. (2) și 39 alin. 1 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia,

înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcţiei de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole pentru ceilalţi participanţi la trafic și conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia;b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase;c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii;d) situaţia rutieră.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesulverbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În susținerea vinovăției contravenientului Uzun Radu, în comiterea faptei prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a acumulat la faza

constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată după cum urmează: informație telefonică din 16.03.2025; proces-verbal cu privire la contravenție din 27.02.2026, schița accidentului rutier, process-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, planșele foto, process-verbal de audiere a martorului Scripniciuc Ion, poza foro, rezultatul testului Drager pe numele luji Uzun Radu se atestă 1,31 mg/l vapori de alcool în aerul expirat, certificate nr. 139 din 19.03.2025 eliberat de Direcția Reparații Drumuri Bălți potrivit căruia nu au careva pretenții față de Uzun radu din motiv că prejudicial a fost restituit, bon de plată, raport.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Uzun Radu i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acesteia, însă prin aceste probe ea nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În această ordine de idei, instanța de judecată nu poate reține poziția contravenientului Uzun Radu privitor la faptul că nu el a condus mijlocul de transport în acea seară, ci o altă persoană care a făcut declarații în cadrul cauzei penale, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate pre examinare probele la care s-a făcut referire.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Uzun Radu în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate

de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Uzun Radu nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitîndu-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a hotărîrii contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, și va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte.

Astfel, sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

Instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate.

În ipostaza creată şi descrisă supra, vinovăţia contravenientului în săvârşirea contravenţiei şi-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert cele expuse mai sus.

De rînd cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul contestatarului Uzun Radu precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentul constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuit, or această poziție de către instantă este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către contravenient, reprezintă în principal un drept al contravenientului de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Afirmațiile contestatarului precum că agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, instanța de judecată le respinge, or, studiind procesul verbal recurat instanța reține că acesta conține descrierea faptei contravenționale și încadrarea sa juridică neexistînd careva temeiuri de declarare a nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție conform prevederilor art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui Uzun Radu vinovat în săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției inciminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, asfel ca obiecțiile făcute de către Uzun Raduîn contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influiența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărîrea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

În circumstanţele enunţate instanţa de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestaţiei lui Uzun Radu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 27.02.2026 întocmit de agentul constatator din cadrul IP Bălți, Valeriu Storoj, și a deciziei de sancționare din 27.02.2026, în privința lui Uzun Radupentru săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, urmează a fi menținute fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 457-458, art. 460, art. 462 Cod contravențional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Contestația depusă de către Uzun Radu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 27.02.2026 întocmit de agentul constatator din cadrul IP Bălți, Valeriu Storoj, și a deciziei de sancționare din 27.02.2026, în privința lui Uzun Radupentru săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, se respinge.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Președintele ședinței,

Judecătorul **Lina Popescu**